

NACZYŚĆ SIĘ (3) *vb pf*

Zawsze się.

a jasne.

inf naczyść się (2). ◇ *part praet act* naczedszy się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przeczytać wiele, z formantem na + się wyrażającym dosyt (3) :

naczyść się czego (pl) (1): nąłuchawłzy łie álbo náczedłzy łie onych rozlicznych rzeczy/ łnádnie rozeznác czo cudnie píłka á co níkcżemnie bęczy. *RejZwierc* 16.

naczyść się o czym (2): *RejAp* BB3; A kto łie chce náczyść o takim fáłecznyim á złościwym ięzyku/ iáka to ielt zarázá łławy á imieniá Pánłkyego/ [...] przeczłci trzecie kápitulum ná łłicłie Iákubá łwiętego. *RejPos* 251.

Szereg: »naczyść albo nasłuchać się« [*szyk 1:1*] (2): tho też tám o tym łzyroko náczyść álbo nąłłuchác łie możelz. *RejAp* BB3; *RejZwierc* 16.

Formacje współrdzenne cf CZYŚĆ.

LW